

Bilag III.

Direktøren for
Arbejds- og Fabriktilsynet.

Bemærkninger i Anledning af den forestaaende Revision af Loven af 21de August 1908.

Til § 1. Da det har vist sig, at der hersker stor Usikkerhed med Hensyn til Lovens Omraade, idet navnlig Ordene: ».....der ikke fæstes som Tyende« fortolkes meget uensartet i de forskellige Jurisdiktioner (jfr. Beretning for 1909, S. 4) foreslaas det at omredigere § 1, saaledes at enhver Tvivl om Lovens Omraade saa vidt muligt undgaas. Ministeriet har vel i Cirkulære af 28. Oktober 1908 givet en Definition af Begrebet Tyende, og det fastslaas derefter udtrykkelig, at Loven ogsaa finder Anvendelse paa Arbejdere, der antages f. Eks. for et helt Aar og i Følge en Kontrakt, i hvilken de betegnes som Tyende. I mange Jurisdiktioner har man imidlertid ikke fulgt den saaledes givne Vejledning, jfr. saaledes nævnte Beretning S. 12 øverst.

Det synes imidlertid ikke ugørligt at komme udenom de ovenfor berørte Vanskeligheder, hvis man bestemte sig til alene at lade Loven omfatte de polske og russiske Vandrearbejdere. Det er formentlig udelukkende af Hensyn til disse Arbejdere, at Loven er bleven givet, og der skulde da ikke paa Forhaand synes Grund til at lade Loven omfatte ogsaa svenske og tyske Vandrearbejdere, der i mange Aar har været anvendt her i Landet, uden at det saavidt vides fra nogen Side har givet Anledning til Klage. Man kan i saa Henseende i det væsentlige tiltræde de Synspunkter, som er gjort gældende i Skrivelse af 18. December 1909 fra »Teglværksforeningen af 1893« til Ministeriet. Hvis man nu bestemmer sig til at gaa denne Vej, behøves der ikke nogen Undtagelsesbestemmelse for Tyende; denne Undtagelse er jo sikkert alene truffet af Hensyn til det svenske Tyende, medens man er gaaet ud fra, at polske og russiske Arbejdere ikke fæstes som Tyende (i alle Tilfælde ikke før de har været mindst 2 Aar her i Landet). I Virkeligheden er denne Opfattelse ogsaa rigtig; selv om mange for at undgaa Lovens Bestemmelser nu har fundet paa at benævne deres polske og russiske Arbejdere »Tyende«, saa er det sikkert, at disses Stilling i Realiteten er den samme som den, de andre fremmede Arbejdere indtager, og at de tiltrænger ganske den samme Beskyttelse som disse. En saadan Beskyttelse opnaar de selvfølgelig ikke ved at stilles under den danske Tyendelov, som de ikke forstaar, og det kan i det hele anses for givet, at de først, naar de ved nogle Aars Ophold her i Landet har vænnet sig til Forholdene, vil kunne forvente at blive behandlet som dansk Tyende.

§ 1 foreslaas derfor formuleret saaledes: »Nærværende Lovs Bestemmelser kommer til Anvendelse, naar slavisk talende Arbejdere antages til Arbejde her i Landet.....«.

Det vil i Praksis næppe volde Vanskelighed at afgøre, hvilke Personer der herefter falder ind under Lovens Beskyttelse, men skulde man mene, at Udtrykkene er for ubestemte, kan man ogsaa bibeholde den nuværende Lovtekst, idet dog Ordene ».....der ikke fæstes som Tyende.....« udgaar, medens der i 1ste Stykke gøres følgende Tilføjelse: »Dog finder Lovens Regler ikke Anvendelse paa svenske, norske og tyske Arbejdere.«